

κίας του. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναυπλίου ἢ ἐν Κορινθία περαιτέρω διαμονὴ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ ἦτον ἀνωφελής, καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῆς παντελοῦς κατ' ὀλίγον φθορᾶς του διὰ τὸν ἐνσκήψαντα πρὸ πολλοῦ λοιμὸν καὶ τὴν ἐπισυμβᾶσαν ἐσχάτως πείναν ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῆ εἰς Πάτρας πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ εὔρεσιν τροφῶν· καὶ οἱ μὲν ἐπιζήσαντες πασάδες, ἀφήσαντες τὴν ἀναγκαίαν φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροκορίνθῳ, μετέβησαν μετὰ 1000 διὰ θαλάσσης εἰς Πάτρας, οἱ δὲ λοιποί, ὡς 3500, κατέλαβαν ἀφόβως καὶ ἀνυπόπτως τὴν 4 ἰανουαρίου τὴν πρὸς τὰς Πάτρας ὁδόν, ὅπου δὲν ἦσαν Ἕλληνες εἰς ἐμπόδιον τῆς πορείας των ὡς ἄλλοτε· ἀλλ' ἔπαθαν ἐκ περιστάσεως ὅσα δὲν ἔπαθαν ἐκ προνοίας τῶν ἐχθρῶν.

Ἀντεφέροντο πρὸ τίνος καιροῦ ὁ Χαραλάμπης καὶ οἱ συνεπαρχιωταί του ὀπλαρχηγοὶ Πετμεζάδες περὶ ἐπαρχιακῶν συμφερόντων καὶ κατήντησαν εἰς φανεράν ῥῆξιν. Ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ Χαραλάμπης ἐστράτευσε μετὰ 500 ἐπὶ τοὺς Πετμεζάδας ἐστρατοπεδευμένους κατὰ τὸ τμήμα τῶν Χασῶν. Μαθὼν τοῦτο ὁ Ἀσημάκης Ζαήμης παρέλαβεν ὅσους ἐδυνήθη ἐκ ταῦ προχείρου καὶ ἔτρεξεν ὅπως προλάβῃ, μεσολαβῶν ἐνόπλως, τὴν ἀλληλομαχίαν. Διὰ τὸν αὐτὸν ἀξιέπαινον σκοπὸν ἐκινήθησαν καὶ ὁ Θεοχαρόπουλος καὶ ὁ Σορλιώτης. Καθ' ἣν δὲ ἡμέραν συνήλθαν τὰ ὑπ' αὐτοὺς στρατεύματα εἰς τὸ ὑπερκείμενον τῶν Καλυβίων τῆς Ἀκράτας ὀροπέδιον, συνέπεσε νὰ προχωρῶσι πρὸς τὰ κάτω οἱ ῥηθέντες Τοῦρκοι, οἵτινες, φθάσαντες εἰς τὸν ποταμὸν, οἱ μὲν ἐπέρασαν οἱ δὲ ἀπέμειναν, μὴτ' αὐτοὶ ὑποπτεύοντες ὅτι ἐφίσταντο Ἕλληνες, μὴτ' ἐκείνοι ὅτι ὑφίσταντο Τοῦρκοι. Πέραν τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὴν Βοστίτσαν ἐν τῇ κάτω ὁδῷ οἱ Ἕλληνες εἶχαν κτίσει κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον εἰσβολὴν τοῦ Δράμαλη τοίχον, ὃν οἱ προχωρήσαντες ἔως ἐκεῖ Τοῦρκοι δὲν ἔκριναν ἀναγκαῖον νὰ καταλά-